

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

ХІ^{то} Обикновено Народно Събрание

(първа редовна сесия).

II заседание, сряда, 17 октомврий 1901 г.

(Отворено въ 2 ч. и 30 м. слѣдъ пладнѣ подѣ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г. И. Гешовъ.)

Прѣдсѣдательтъ: (Звъни.) Засѣданието се отваря. Г-нъ секретарьтъ ще прочете списъка на г. г. народнитѣ прѣдставители.

Секретарь Н. Кормановъ: (Прочита списъка. Отсѣствуватъ г. г. народнитѣ прѣдставители: И. Арнаудовъ, С. Бабаджановъ, К. Величковъ, А. Виячевъ, Д. Вълчевъ, В. Димчевъ, С. Димитровъ, Д. Досевъ, Д-ръ Г. Гаговъ, Д-ръ К. Милановъ, Д-ръ Д. Молловъ, Д-ръ П. Стайковъ, Д-ръ П. Табурновъ, Ж. Желъзовъ, А. Ибишевъ, Х. Конкилевъ, А. Маринкехайовъ, Ц. Мечкарровъ, К. Петковъ, С. Савовъ, Х. Славейковъ, Х. Филиповъ, Д. Вановъ, Д. Христовъ и Я. Юмеровъ.)

Прѣдсѣдательтъ: Отъ 166 народни прѣдставители отсѣствуватъ 25.

На основание чл. 42 отъ вътрѣшния правилникъ, разрѣшихъ отпускъ: отъ 5 дена на г. С. Бабаджановъ, отъ 4 дена на г. Д-ръ Г. Гаговъ, отъ 4 дена на г. А. Ибишевъ и отъ 10 дена на г. В. Димчевъ.

Постъпило е едно прошение отъ г. Д-ръ Моллова, който иска отпускъ отъ 2 недѣли. Тѣй като прѣдсѣдателството може да дава отпуски само до 10 дена, турямъ на гласуване прѣдложението да му се разрѣши отпускъ отъ 15 дена, и моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж за това искане на г. Д-ръ Моллова, да вдигнатъ рѣка. (Нѣколцина вдигатъ.)

Ю. Теодоровъ: Моля да каже г. Д-ръ Молловъ какви сж мотивитѣ, да видимъ дали сж основателни.

Прѣдсѣдательтъ: (Чете.) „По неотложна обществена нужда съмъ принуденъ да отсѣствувамъ нѣколко врѣме отъ Столицата“. Затова моли да му

се разрѣши двунедѣленъ отпускъ. Той е тръгналъ за Цариградъ, г-да, по една обществена работа.

Д. Цанковъ: Да каже право. Какво е туй „обществена нужда“? Нека го каже.

Прѣдсѣдательтъ: Причината е доста уважителна, както виждате.

Има ли нѣкой да иска думата?

М. Такевъ: Г-да прѣдставители! Ние имаме два члена въ нашия вътрѣшенъ правилникъ, въ които много опрѣдѣлено е казано, кога и подѣ какви условия прѣдставителитѣ могатъ да взематъ отпускъ. Чл. 42 казва: „Отпускъ за опрѣдѣлено врѣме се дава отъ Събранието по писмено заявление до прѣдсѣдателя, съдържаще причинитѣ за искания отпускъ“. Какви сж тия обществени нужди, които сж заставили г. Моллова, та ние сме недостойни да ги знаемъ? Ако г. Молловъ има нѣкои обществени нужди, тѣ могатъ да бждатъ достойни на Народното Събрание, отъ което иска да му даде 15-дневенъ отпускъ. Той трѣбваше да иска два мѣсеца отпускъ. . . (Гласове: То се рѣши — нѣма отпускъ!)

Въ слѣдующия параграфъ се казва: „Въ случай на неотложна нужда“. Пакъ, слѣдователно, трѣбва да посочи мотивитѣ. Впрочемъ, това е право на г. прѣдсѣдателя да ги изисква, но той трѣбва да ги съобщи на Събранието, което одобрява.

Азъ по никой начинъ не се съгласявамъ по тѣзи банални мотиви, за нѣкакви „обществени или други“ нужди, да се дава отпускъ на прѣдставителитѣ, и ще ви моля да отхвърлите искането на г. Моллова, защото то не съдържа въ себе си основания.

Н. Козаревъ: То се гласува!

Прѣдсѣдательтъ: Г-да! Дълженъ съмъ пакъ да ви съобща, че г. Д-ръ Молловъ е тръгналъ за Цариградъ за да нареди българската болница. (Н. Козаревъ и Д-ръ П. Гудевъ: Ще ли получава платни и дневни?)

Считате, г-да, че въпросътъ е рѣшенъ? (Гласове: Рѣшенъ е!) Нѣма ли нѣкой да иска думата?

Г-нъ Мирски има думата.

К. Мирски: Прѣдставятъ се нови обстоятелства. Нѣкои поменаватъ, че той искалъ отпускъ безъ дневни. Въ такъвъ случай да му се разрѣши отпускъ. (Нѣкой отъ прѣдставителитѣ: Защо ще иска отпускъ тогава?)

Прѣдсѣдательтъ: Прѣдлагате да се даде отпускъ безъ дневни?

К. Мирски: Тѣй като г. Д-ръ Молловъ отива по една такава работа въ Цариградъ, която трѣбва Народното Събрание да я намѣри за уважителна, азъ мисля, че трѣбва да му се даде отпускъ, но безъ да получава дневни.

Н. Козаревъ: Нѣма нужда отъ разрѣшение тогава.

Прѣдсѣдательтъ: Прѣдложението на г. Мирски да се тури ли на гласуване? (Гласове: Нѣма нужда!) Г-нъ Мирски! Настоявате ли на своето прѣдложение?

К. Мирски: Азъ мисля да му се даде отпускъ — той прави честъ на Събраниято, — обаче, безъ дневни.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ на гласуване това прѣдложение на г. Мирски и моля ония, които сж за него, да вдигнатъ ржка. (Меншество.) Събраниято не приема.

Пристъпваме къмъ дневния редъ, първиятъ въпросъ отъ който е: избиране разни комисии.

Прѣдсѣдательството на Народното Събрание, заедно съ прѣдставителитѣ на разнитѣ политически групи, състави списъцитѣ на тия комисии, които ще ви прочета, г-да.

(Чете.) „Първо, комисия по провѣрка на изборитѣ: Константинъ Калчовъ, Д-ръ Константинъ Серафимовъ, Петъръ Пешевъ, Димитъръ Ризовъ, Атанасъ Ибишевъ, Яковъ Матакиевъ, Ангелъ Крушковъ, Стефанъ Поповъ, Емануилъ Начевъ, Александъръ Малиновъ, Венедиктъ Поповъ, Никола Козаревъ, Иванъ Московъ, Петъръ Папанчевъ, Иванъ Соколовъ, Пеню Кръстевъ, Георги Шиваровъ, Иванъ Вобековъ, Петъръ Станчевъ, Д-ръ Георги Гаговъ, Тодоръ Орловъ, Дамянъ Вълчевъ, Стефанъ Савовъ, Марко Божковъ, Горанъ Бѣловъ, Гавриилъ Цонковъ, Нино Петковъ, Ной Марковъ, Тодоръ Николовъ, Славчо Бабаджановъ, Михаилъ Такевъ, Найчо Цановъ, Алекси Филиповъ, Тодоръ Влайковъ, Манолъ Златановъ, Найдентъ Кормановъ, Никола Поповъ, Цвѣтко Таслаковъ, Георги Кирковъ и Христо Славейковъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „Второ, комисии по отговора на тронното слово: Стефанъ Бобчевъ, Марко Балабановъ, Антонъ Франя, Димитъръ Марковъ, Константинъ Величковъ, Петъръ Станчевъ, Петъръ Папанчевъ, Константинъ Калчовъ, Александъръ Малиновъ, Д-ръ Тодоръ Гатевъ, Кръстю Мирски, Манолъ Златановъ, Димитъръ Петковъ, Петъръ Пешевъ и Рачо Петровъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „Бюджетарна комисия: Иванъ Саллабашевъ, Димитъръ Папазовъ, Д-ръ Петъръ Стайковъ, Константинъ Калчовъ, Теодоръ Теодоровъ, Стефанъ Бобчевъ, Найдентъ Беневъ, Георги Маджаровъ, Дамянъ Вълчевъ, Марко Божковъ, Христо Топузановъ, Найчо Цановъ, Несторъ Абаджиевъ, Апостолъ Урумовъ, Спасъ Соколовъ, Тодоръ Влайковъ, Христо Конкилевъ, Цвѣтко Таслаковъ, Никола Русевъ и Йорданъ Теодоровъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „Прошетарна комисия: Ангелъ Крушковъ, Моню Абаджиевъ, Иванъ Вачковъ, Янко Забуновъ, Д-ръ Хараланъ Владигеровъ, Исмаилъ Арнаудовъ, Емануилъ Начевъ, Димитъръ Аргириядисъ, Раденко Николовъ, Георги Шиваровъ, Стоянъ Стояновъ, Манолъ Стояновъ, Милю Балтовъ, Йонкииъ Гърковъ, Нино Петковъ, Ной Марковъ, Василъ Николчовъ, Цоло Мисловъ, Никола Поповъ, Христо Камбуровъ и Тодоръ Орловъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „Комисия по Министерството на Външнитѣ Работи: Д-ръ Петъръ Гудевъ, Д-ръ Атанасъ Петровъ, Димитъръ Марковъ, Александъръ Каназирски, Димитъръ Вановъ, Димитъръ Ризовъ, Марко Балабановъ, Константинъ Величковъ, Д-ръ Андрей Ходжовъ, Д-ръ Димитъръ Милковъ, Димитъръ Поповъ и Тодоръ Николовъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „Комисия по Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи: Христо Чакмаковъ, Стефанъ Поповъ, Найдентъ Беневъ, Никола Козаревъ, Атанасъ Влажевъ, Петъръ Станчевъ, Д-ръ Георги Гаговъ, Д-ръ Коста Икономовъ, Д-ръ Димитъръ Молловъ, Манолъ Златановъ, Найчо Цановъ и Михаилъ Такевъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „По Министерството на Просвѣщенieto: Д-ръ Петъръ Гудевъ, Десиславъ Десевъ, Стефанъ Бобчевъ, Кирилъ Яневъ, Димитъръ Пчелински, Стефанъ Савовъ, Димитъръ Поповъ, Цанко Бакаловъ, Д-ръ Димитъръ Молловъ, Тодоръ Влайковъ, Ангелъ Ангеловъ и Георги Кирковъ.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „По Министерството на Финанситѣ: Иванъ Саллабашевъ, Страти Димитровъ, Теодоръ Теодоровъ, Александъръ Каназирски, Василъ Димчевъ, Несторъ Абаджиевъ, Димитъръ Христовъ, Стефанъ Савовъ, Йорданъ Теодоровъ, Алекси Филиповъ, Кръстю Мирски и Антонъ Франя.“

Събраниято приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „По Министерството на Правосъдието: Д-ръ Никола Генадиевъ, Д-ръ Тодоръ Гатевъ, Д-ръ Кжнчо Милановъ, Петъръ Папанчевъ, Данчо

Пишмановъ, Петъръ Пешевъ, Д-ръ Андрей Ходжевъ, Апостолъ Урумовъ, Христо Филиповъ, Д-ръ Димитъръ Милковъ, Славчо Бабаджановъ и Никола Поповъ.

Събранието приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „По Военното Министерство: Никола Антикаровъ, Иванъ Московъ, Михаилъ Такевъ, Ной Марковъ, Д-ръ Петъръ Стайковъ, Рачо Петровъ, Христо Петруновъ, Д-ръ Коста Икономовъ, Христо Камбуровъ, Антонъ Бозовски, Христо Славейковъ и Стефанъ Арсениевъ.“

Събранието приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „По Министерството на Търговията и Земледелието: Д-ръ Никола Генадиевъ, Тони Петровъ, Янко Забуновъ, Илия Спасовъ, Петъръ Калинковъ, Желчо Желъзовъ, Георги Шиваровъ, Антонъ Франги, Димитъръ Христовъ, Йорданъ Теодоровъ, Найденовъ Кормановъ и Христо Конкилевъ.“

Събранието приема ли? (Гласове: Приема!)

(Чете.) „По Министерството на Обществения Сгради, Пътищата и Съобщенията: Димитъръ Петковъ, Атанасъ Ибишевъ, Алекси Маринкехайовъ, Цвѣтко Мечкарски, Д-ръ Константинъ Серафимовъ, Гено Недѣлковъ, Гавриилъ Цонковъ, Иванъ Вобековъ, Теодоръ Даскаловъ, Каменъ Петковъ, Алекси Филиповъ и Христо Топузановъ.“

Събранието приема ли? (Гласове: Приема!)

Съ това се изчерпва първиятъ прѣдметъ отъ дневния редъ.

Минаваме на втория прѣдметъ. Г-нъ секретарьтъ ще прочете първо законопроекта за разпрѣдѣление населенитѣ мѣста отъ закрититѣ околии и за прѣхвърляне села отъ едни околии въ други.

Секретарь Н. Кормановъ: (Чете.)

„Докладъ до Народното Събрание.

Съ настоящия докладъ имамъ честь да внесе въ Народното Събрание, на удобрѣние, приложения тукъ законопроекта за разпрѣдѣление населенитѣ мѣста отъ закрититѣ околии и за прѣхвърляне села отъ едни околии въ други, направено съгласно чл. 20 отъ закона за административното дѣленіе територията на Държавата отъ 16 май 1901 г.

София, 15 октомврий 1901 г.

Министъръ на Вжтрѣшнитѣ Работи:

М. К. Сарафовъ.

Законопроектъ

за разпрѣдѣление населенитѣ мѣста отъ закрититѣ околии и за прѣхвърляне села отъ едни околии въ други.

Чл. 1. Селата отъ закритата Аккаджиларска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Силистренската околия: Аккаджиларъ, Анастичъ, Дуракларъ, Караларъ, Кара-ямурларъ, Суютчукъ, Балабанларъ, Балтаджи-ени-кѡй, Голубина-атмаджа, Догуларъ, Кара-Вели-кѡй, Кара-есе-кѡй, Ай-доглу, Базирганъ,

Босна, Папукчиларъ, Саарларъ, Хасъ-кѡй, Авдуларъ, Айватъ-кѡй, Дамъ-ада, Дерѣ-махле, Докчеларъ, Емирлеръ, Камерлеръ, Керимлеръ, Куфалчаларъ, Къзълъ-бурунъ, Суванлъжъ-ени-махле, Чиллеръ, Юклий, Кара-кочъ, Орманъ-кѡй и Сунгурларъ; къмъ Куртбунарската: Омурджа, Рахманъ-ашикларъ, Ферхатларъ, Байлеръ-кѡй, Бахаръ-кѡй, Кечилеръ-махле, Су-кууджукъ, Снжръ-ени-махле, Токмакъ-кѡй, Царъ-Асѣнъ, Дурутларъ, Ибраимъ-махле, Махмузлий, Сеидъ-Али-факъ, Усулъ-кѡй, Хасанъ-факъ, Чийрекчий, Дауджиларъ, Салтъкларъ, Силистра-бохчаларъ, Чобанъ-Насуфъ, Шарвий, Шумну-бохчаларъ и Юсуфъ-ханларъ; къмъ Тутраканската: Кемалъ-кѡй, Пжтраклий и Татаръ-атмаджа.

Чл. 2. Селата отъ закритата Балбунарска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Русенската селска околия: Балбунаръ, Балбунаръ-ендже, Дрѣново, Кжшла-кѡй, Мусатчиларъ, Бей-аланъ, Вѣтово, Глоджово, Голѣмо-Враново, Кара-ачъ, Орманъ-бешевли, Сжртъ-аланъ-кължъ, Сжртъ-аланъ-хасъ, Юрукларъ, Тетово, Малко-Враново, Черешово, Кожарна, Стефанъ-Стамболово, Хотанца, Юдѣлникъ, Бунаръ-бешевли и Юперъ; къмъ Тутраканската: Джеферлеръ, Джеферово, Кованджиларъ, Кара-Мехметлеръ, Касчиларъ, Месимъ-махле, Настраджъ и Хаджи-факларъ.

Чл. 3. Селата отъ закритата Восилеградска околия изцѣло се присѣдиняватъ къмъ Кюстендилската околия.

Чл. 4. Населенитѣ мѣста отъ закритата Брѣзничка околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Трънската околия: гр. Брѣзникъ и селата Арзанъ, Бабица, Гозъ, Брусникъ, Завала, Красава, Пищане, Павли-ръжъ, Горни-Романци (съ махалата Озрановци), Долни-Романци, Ярославци, Билинци, Видрица, Гърло, Изворъ, Конска, Муртинци, Ребро, Рѣжанци, Садовикъ, Банишоръ, Вѣгуновци, Гигинци, Кошарево, Рѣжавецъ и Станьовци; къмъ Цариградската: селата Вахалинъ, Габеръ, Драготинци, Камбелевци, Табанъ, Цапуровци, Чорулъ, Чуковезеръ, Ялботина, Ярловци, Владиславци, Грълска-падина, Круша, Манафъ-чифликъ, Недѣлище, Несла, Ново-село и Чеканецъ; къмъ Радомирската: селата Ноевци, Габровъ-долъ, Чепино, Беренде, Мѣщица, Расникъ, Витановци, Вискяръ, Зидарци, Велковци, Сопица и Слаковци; къмъ Софйската селска: селата Златуша, Росоманъ, Мала-Раковица, Кърнулъ, Радуй, Гургулятъ, Братушково, Ракита и Радуловци.

Чл. 5. Селата отъ закритата Брѣзовска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Пловдивска селска околия: Автосво, Бабекъ, Балтаджий, Бей-кѡй, Брѣзово, Кирекчий, Комарларе, Гиренъ, Дуванджа, Каджричъ, Калжлий, Коруджиларе, Манолѣ, Манолско-Конаре, Мурталлий, Реизъ-кѡй, Мухмутларе, Рахманлий, Рѣжево-Конаре, Рѣжево, Сакарлий, Салалий, Сарж-демирджий, Скобелево, Алифакъ, Стрѣма, Суютчукъ, Тюркменъ, Хамзаларе, Чакжре и Чоба; къмъ Чирпанската: Мисилимъ, Саджлий, Чехларе, Асжжирово, Кюселий, Валджиларе, Колачово и Сейменъ; къмъ Карловската: Аджаръ.

Чл. 6. Селата отъ закритата Искрецка околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Софийската селска околия: Батулия, Буковецъ, Луково, Оградище, Бовъ, Брѣзе, Загъжене, Бучино-дервентъ, Дрѣново, Завидовци, Мънастирище, Прѣклевици, Бракъовци, Гинци, Василевци, Поноръ, Градецъ, Дръмпа, Царичина, Заселе, Зимевица, Добърчинъ, Искрецъ, Меча-поляна, Лакатникъ, Огоя, Брѣзовъ-долъ, Осеновлакъ, Лѣсковъ-долъ, Редина, Желенъ, Свидня, Своге, Церово, Реброво, Перецелъ и Чибавци; къмъ Царибродската; Годечъ, Лопушня, Шума, Голѣмо-Малово, Мало-Малово и Раяновци; къмъ Врачанската: Заногѣ.

Чл. 7. Населенитѣ мѣста отъ закритата Ихтиманската околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Самоковската околия: гр. Ихтиманъ, селата Бѣлица, Горна-Василица, Долна-Василица, Живково, Калиларъ, Караларъ, Костенецъ, Очуша, Стамболово, Таджиларъ, Хаджи-Амза и Чамшадиново и махалата Кованлъжа; къмъ Пазарджишката: селата Габровица, Голакъ, Сестримо, Славовица, Скртъ-харманъ и Дерѣ-харманъ.

Чл. 8. Населенитѣ мѣста отъ закритата Каваклийска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Къзжлъ-Агачката околия: гр. Каваклий, селата Вакъвъ, Голѣмъ-мънастиръ, Дрѣново, Куршумлий, Дуганово, Есѣе-беглий, Козлуджа, Константиново, Малтъкъ-мънастиръ, Чикурово, Крумово, Ново-село, Синалий, Соуджакъ, Хасанъ-беглий и Шахлий и махалата Драма; къмъ Ямболската: селата Карапча, Коюнъ-бунаръ, Гюбель-курфалий, Балъж-бунаръ, Гюбель, Калфа-къой, Талапманлий, Каяджикъ и Свобода; къмъ Харманлийската: селата Минчево, Главанъ, Паша-махле, Крушово и Гердеме; къмъ Новозагорската: селата Каялъ-дере, Явузъ-дере, Шевкуларе, Диджилери, Битлиджа, Маца, Мая-курфалий и Пазарджикъ.

Чл. 9. Селата отъ закритата Кеманларска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Разградската околия: Атъ, Ени-Балабанларъ, Ески-Балабанларъ, Къджръ, Ова-шерманъ, Салладжъ, Голѣма-ада, Махзаръ-паша-теке, Дурачъ, Голѣма-Кокарджа, Къжлъ-шерманъ, Завѣтъ, Кара-арнаутъ, Димитрово, Кеманларъ, Малка-Кокарджа, Мумджиларъ, Хюсеинлеръ, Ашикларъ, Муса-баба-теке, Хърсово, Черковна и Юнузъ-абдалъ; къмъ Шуменската: Арсланъ, Насъфчиларъ, Подайва, Голѣмъ-Торсунъ, Малѣмъ-Торсунъ, Хебибъ, Кованджиларъ, Абдулъ, Кара-Михалъ, Къжлъчъ, Хасанъ-махла и Ясенково.

Чл. 10. Селата и махалитѣ отъ закритата Кесаревска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Османпазарската околия: Доброджелари, Ики-евлеръ, Карпи-махле, Кокарджа, Семерлери, Софулари, Горно-Мастжлари, Долно-Мастжлари, Срѣдна-махала, Ходжа-махле, Дуванлари (съ Кая-бунаръ), Ереселеръ, Калайджилари, Караселеръ (съ Сеферъ-махле), Кешкечилери, Къосе-къой (съ Дуранъ-къой, Ени-махле, Кюлпуджа и Юте-махле), Тоспатлари, Хоранлари, Демирджилери, Джумалъ-къой, Еревишъ, Кавлаклари, Къзларъ-къой, Тюркешѣ, Яйла-къой,

Айджъ, Албалари, Делялъ-къой, Елезлери, Керемединъ, Кованджиларъ, Куру-Вели-къой, Османлари, Палазлари, Семисъ-къой, Софулари, Тюлбе, Тюлбе-караларъ, Авланъ-къой, Айджъ-къой, Дюлгеръ-махле, Каджръ-къой, Кулазлари, Масаллари, Софу-юртъ, Текеджилери, Узунджа-аланъ, Хаджи-къой, Халваджилари, Хамза-къой, Хасанлари, Хасъ-къой, Чели-къой и Чикржчилари; къмъ Горнѣ-Орѣховската: Асѣново, Горско-ново-село, Горски-Сѣповецъ, Джулюница, Байрактаръ-махле, Дреми-къой, Инджѣ-къой, Карпи-махле, Кехая-махле, Меше-махле, Чокъ-бунаръ, Кесарево, Климентинино, Козлу-бикъ, Орманлий, Хамза-махле, Чепме-махле, Кралъ-бунаръ, Мария-Луизино, Коруджа-еренъ, Паша-къой, Рамъ-къой, Стражица и Юруклери; къмъ Поповската: Балабанлари.

Чл. 11. Населенитѣ мѣста отъ закритата Новопазарска околия, освѣнъ селото Невша, се присъединяватъ къмъ Шуменската околия. Селото Невша прѣминава къмъ Провадийската околия.

Чл. 12. Селата отъ закритата Новоселска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Софийската селска околия: Байлово, Бѣлопопци, Гайтанево, Гюреджия, Голѣма-Раковица, Горни-Богровъ, Яна, Горни-Лозенъ, Долни-Лозенъ, Богданлия, Доганово, Караполци, Долни-Богровъ, Кацлияне, Елешница, Желява, Вусманци, Казичане, Кривина, Кремиковци, Войнеговци, Локорско, Макоцево, Мусачево, Негушево, Григорово, Новоселци, Нови-ханъ, Коджаматлиево, Орманлия, Робертово, Осоица, Саранци, Чеканчево, Горна-Малина, Долна-Малина, Сегърлиево, Бухово, Сеславци, Ябланица, Столникъ, Вугунецъ, Челопечане, Негованъ, Чепинци, Цотонъ и Чурекъ; къмъ Пирдопската: Горно-Камарци, Долно-Камарци и Стръгелъ.

Чл. 13. Селата и махалитѣ отъ закритата Рупчоска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Станимашката околия: Богутево, Дрѣновецъ, Острица, Харделово, Борово, Бѣлица, Ерѣ-кюпрю, Карамушъ, Върбово, Сливово, Балканъ-махала, Джурково, Дрѣново, Крушово, Лъкавица, Мънастиръ, Среброто, Срѣдна-махала, Четрока, Чуката, Малево, Савтъжѣ, Орѣхово, Павелско, Водата, Грашица, Стойкитѣ, Хвойна, Асанско-селище, Гюндюзица, Прогледъ, Чепеларе, Чукуръ-къой, Шейтаново, Гела, Горски-долъ, Джуркалица, Заеветъ, Куковица, Магарджица, Махмутица, Окманица, Соломонъ, Стикълъ, Сулища, Широка-лъжа, Нарѣченъ и Югово; къмъ Пловдивската селска: Брѣзовица, Ситово и Лилково.

Чл. 14. Селата отъ закритата Сейменска околия се разпрѣдѣлятъ така: къмъ Старо-Загорската околия: Азалий, Аладаалий, Баба-махле, Шереметъ, Аладжалий, Енекчиево, Бюлуджакъ, Пипмана, Кара-аллий, Кара-бунаръ, Караманлий, Гаджалово, Климентиново, Кумъ-дуванджий, Кючукъ-Хасанъ, Кючукъ-Хасанъ-теке, Батканлий, Лефеджий, Любеново, Мусачево, Опанъ, Бѣли-брѣгъ, Рисиманово, Тюркменъ-махле и Узунъ-Хасанъ; къмъ Харманлийската: Сейменъ, Юнузъ-бюкю, Гючурлий, Дюдокчелий, Симеоново, Златица, Ресилий, Обруклий,

Гюль-бунаръ, Сурутъ, Мусаче-теке, Кумъ-кьой, Смавли, Дръново, Кара-пилиътъ, Софуларе, Владимирово, Колчуларе, Малко-Юренджикъ, Търново и Акче-Ибрийтъ: къмъ Чирпанската: Гурбетито, Саатлари, Акъ-бунаръ, Кюстю-кьой, Кара-ачъ, Узунджа и Марийно.

Чл. 15. Селата Копадина, Реджебъ-махле и Юмрукъ-каля се отцъпватъ отъ Къзълъ-Агачката околия и присъединяватъ къмъ Бургазката.

Чл. 16. Селото Хасъ-беглий се отцъпва отъ Ямболската околия и присъединява къмъ Карнобатската.

Чл. 17. Селата Черенча, Срѣдне и Новоселъ се отцъпватъ отъ Ескиджумайската околия и присъединяватъ къмъ Шуменската.

Чл. 18. Селата Ефрасъ-кестане, Хасъ-кестане и Ени-махле се отцъпватъ отъ Ескиджумайската околия и присъединяватъ къмъ Османпазарската.

Чл. 19. Селата Върбица и Гюлеменъ се отцъпватъ отъ Османпазарската околия и присъединяватъ къмъ Прѣславската.

Чл. 20. Селото Конакъ се отцъпва отъ Османпазарската околия и присъединява къмъ Поповската.

Чл. 21. Селата Коджа-дуганъ, Айладжъ, Селимъ, Чукуръ-къшла, Кобаджъ, Чукурово, Борозанъ и Кара-ибъ се отцъпватъ отъ Разградската околия и присъединяватъ къмъ Ескиджумайската.

Чл. 22. Селата Чаиръ и Николаево се отцъпватъ отъ Поповската околия и присъединяватъ къмъ Горнъ-Орѣховската.

Чл. 23. Селата Айваджикъ и Сарж-гьолъ се отцъпватъ отъ Пловдивската селска околия и присъединяватъ къмъ Панагюрската.

Чл. 24. Селата Ферезлий, Кавакъ-дере, Яхларе и Демирдишли се отцъпватъ отъ Пловдивската селска околия и присъединяватъ къмъ Пазарджишката.

Чл. 25. Селото Джумалъ се отцъпва отъ Панагюрската околия и присъединява къмъ Пазарджишката.

Чл. 26. Селата Полски-Сѣновецъ и Стефанъ-Стамболово се отцъпватъ отъ Горнъ-Орѣховската околия и присъединяватъ къмъ Търновската.

Чл. 27. Селата Долна-Студена и Бурумлий се отцъпватъ отъ Свищовската околия и присъединяватъ къмъ Бѣленската.

Чл. 28. Селата Орта-кьой и Левски се отцъпватъ отъ Никополската околия и присъединяватъ къмъ Плѣвенската.

Чл. 29. Селата Авренъ, Казакъ-дере, Сулуджалъ, Оручъ-гаази и Сарджъръ се отцъпватъ отъ Провадийската околия и присъединяватъ къмъ Варненската селска.

Чл. 30. Селото Кара-бурунъ се отцъпва отъ Провадийската околия и присъединява къмъ Прѣславската.

Чл. 31. Селото Дългодѣлци (съ махалата Бъзъ-Кърж) се отцъпва отъ Фердинандската околия и присъединява къмъ Ломската.

Чл. 32. Селата Кайбуларъ, Голѣма-Кайнарджа, Топчий, Хаджъръ-челеби, Малкъ-караачъ, Краново, Къосе-Айджъ и Кютюклий се отцъпватъ отъ Куртбунарската околия и присъединяватъ къмъ Силистренската.

Чл. 33. Въ началото на 1902 г. Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи ще издаде подробенъ списъкъ на населенитѣ мѣста въ Княжеството, разпрѣдѣлени по общини, околии и окръжи, споредъ закона за административното дѣленіе територията на Държавата отъ 16 май 1901 г. и настоящия законъ."

С. Войковъ: Въ проекта, чл. 1, отъ закритата Аккаджларска околия селата: Омурджа, Рахманъ-ашикларъ, Ферхатларъ, Байлеръ-кьой, Бахаръ-кьой, Кечилеръ-махле, Су-кууджукъ, Сжнжрѣ-ени-махле, Токмакъ-кьой и Царъ-Асѣнъ не е право да минатъ къмъ Куртбунарската околия, защото селата Омурджа, Рахманъ-ашикларъ и Ферхатларъ, за да отидатъ въ околийския центъръ Куртъ-бунаръ, трѣбва да минатъ прѣзъ селата Чилеръ и Орманъ-кьой, да минатъ едно шосе Силистра—Шуменъ и още единъ долъ. По-добръ е да останатъ въ Силистренската околия. Споредъ мене, трѣбва да се гледатъ и пжтнитѣ съобщения дѣ съ по-добри за едно население. А пъкъ Байлеръ-кьой, Бахаръ-кьой, Кечилеръ-махле и др. съставляватъ една община — Сжнжрѣ-ени-махленската. Селото Царъ Асѣнъ е на шосето Силистра—Шуменъ; сжщо е на шосето и селото Сжнжрѣ-ени-махле. Да вземемъ сега да рѣшимъ да оставятъ шосето и да отиватъ въ Куртъ-Бунаръ, да минаватъ канари и долове, зимно врѣме особено, то е, тѣй да се каже, да направимъ едно несправедливо разпрѣдѣление. Затова ще моля комисията, когато разглежда законопроекта, да обърне внимание върху тѣзи села, които изброихъ, и да ги остави въ Силистренската околия, защото за тѣхъ е по-добръ да останатъ въ тая околия, отколкото да отидатъ въ Куртбунарската околия.

Ако бѣше тукъ уважаемиятъ г. Хамидъ Бей Муштафа Бейовъ, който е отъ Рахманъ-ашикларъ, мисля, че сжщото щѣше да каже и той. Нѣма да говоря повече. Отъ моя страна пакъ настоявамъ, комисията, когато разглежда законопроекта, да обърне внимание върху тия села и да ги остави въ Силистренската околия.

А. Вуровъ: Г-да народни прѣдставители! Настоящиятъ законопроектъ е такъвъ, който, на основание чл. 20 отъ закона за административното дѣленіе територията на Държавата, иска прѣхвърлянето на нѣкои села отъ една околия къмъ друга. Въ него, както знаете всички, е проведенъ, тѣй да се каже, принципътъ, щото всички тия общини, които, кждѣто намѣрятъ за добръ, кждѣто изнасятъ

тѣхнитѣ интереси, къмъ нея околия да отидатъ да се присъединятъ. И нѣма нищо по-хубаво отъ това, дѣто е оставено да си избере самѣ населението дѣ да отиде, било по административната, било по сѣдебната частъ. Обаче, виждамъ въ проекта чл. 10, именно за Кесаревската околия, че нѣкои села се прѣхвърлятъ въ Османъ-Пазарската околия. Както казахъ и по-напрѣдъ, селата трѣбва да се прѣхвърлятъ отъ една околия къмъ друга, по тѣхно желание. Доколкуто имамъ свѣдѣния — и това сж заявили прѣдъ мене избирателитѣ, кметовѣтѣ и общинскитѣ свѣтници — тѣ искатъ да се присъединятъ къмъ Горнѣ-Орѣховската околия. Затова има протоколи държани и изпратени въ Министерството. Не зная по какви причини е станало да се прѣхвърлятъ въ Османъ-Пазарската околия. Азъ като моля да се приеме настоящиятъ проектъ по принципъ и да се изпрати въ комисията, ще моля само комисията да бжде тѣй добра и обърне внимание на тия 6 общини въ бившата Кесаревска околия, а именно: Доброджелари, Долно-Мастжнлари, Дуванлари, Кжзларъ-кѣой, Тюлбекараларъ и Узунджа-аланъ, ако има протоколи отъ общинскитѣ свѣти да искатъ да се присъединятъ къмъ Горнѣ-Орѣховската околия, да се уважи тѣхното искане. Това да се има прѣдъ видъ отъ комисията.

М. Такевъ: Г-да прѣдставители! Азъ бихъ направилъ едно прѣдложение изобщо, като бихъ прѣпоръчалъ на почитаемата комисия тая серия отъ неизвѣстни и непознати татарски, еврейски и всевъзможни непонятни наименования на селата да ги замѣни съ понятни имена, съ имената, напр., на нѣкои вече покойни наши обществени дѣятелѣ, или съ имена, които намѣри за по-добри. Напр., азъ намирамъ тукъ едно село Базиргянъ, за да не цитирамъ други. Отъ всичкитѣ четени имена на селата, само 5—6 можахъ да разбера. Останалитѣ сж всички Орманъ-кѣой, Сунгурларъ и др., отъ които нищо не може да се разбере, нито пъкъ населението може да ги произнася. Ми се струва, че е врѣме вече всички тѣзи имена, които напомняватъ едно минало, да се замѣнятъ съ имена понятни, да се замѣнятъ съ имена познати. Асдж и населението и безъ туй иска да ги измѣни. Нека да стане това; но не така, както досега е ставало, не съ имена на живи дѣятелѣ, а съ имена, които могатъ да бждатъ достойни на историята. Прочее, прѣпоръчвамъ на комисията и моля г. Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи да се съгласятъ за едно прѣименуване на тия непонятни имена въ понятни.

Министъръ М. Сарафовъ: Г-да прѣдставители! Да се прѣобразува така съ едно перо географията на България, ми се струва, не е хубаво, не е разумно. Тѣзи имена иматъ и географическо, и историческо значение, и когато ще ги промѣняваме, въ самата ограда на Народното Събрание ще трѣбва добръ да се обмисли и специалниятъ законъ, съ

който ще трѣбва да се направи прѣименуването. Да направимъ работи кутурица, защото ще излѣзе, може би, неудачно и несполучливо. Съ течение на врѣмето ще се възстановяватъ старитѣ български имена за много села въ Източна-България, които отчасти фигуриратъ въ списъка на Министерството, а други ще се откриватъ. Сега, по начало, не мога да се съглася да стане такова нѣщо.

На уважаемитѣ г. г. прѣдставители, които направиха бѣлѣжки за нѣкои села, които се прѣхвърлятъ къмъ други околии, ще кажа, че нѣкои отъ тия бѣлѣжки говорятъ противъ закона, който приехме миналата сесия, въ който е казано кои части отъ една околия минаватъ въ друга и границитѣ на околитѣ grosso modo сж установени. Цѣльта е да може да се знае пълниятъ съставъ на околитѣ, да се знае кои села трѣбва да влѣзатъ въ всяка околия и слѣдъ влизането въ сила на тоя законъ да се прѣкрятъ ония, злоупотреблени не искамъ да кажа, но ония неправилности, които сж ставали, за лични или за мѣстни интереси, съ честото прѣхвърляне на общинитѣ отъ една околия въ друга. Азъ приемамъ на драго сърце забѣлѣжитѣ, които се направиха, за по-голѣмо удобство на нѣкои села да отидатъ отъ една околия въ друга. Но трѣбва да обърне вниманието на г. г. прѣдставителитѣ, че проектътъ, който стои прѣдъ васъ, се публикува въ „Държавенъ Вѣстникъ“ прѣзъ мѣсецъ августъ или юлий, ако се не лъжа; слѣдъ това Министерството се разпорежда и иска отъ окръжнитѣ управители мнѣнието на населението въ различни населени мѣста, които бѣха заявили претенции. Исканитѣ мнѣния въ повечето случаи се взеха въ внимание при изработването на проекта, който се внесе въ Народното Събрание. Другитѣ населени мѣста, отъ които нѣмаше никакви забѣлѣжки или оплаквания, тѣ си останаха тѣй, както се печатаха въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Бѣлѣжитѣ, които се правятъ тукъ, сж специфични; тѣ се отнасятъ специално за населени мѣста, имената на които, вѣроятно, повечето отъ г. г. народнитѣ прѣдставители сега прѣвъ пжтъ чуватъ. Не може, слѣдователно, да се произнасятъ върху бѣлѣжитѣ, безъ да изучатъ работата. Ще имаме въ комисията и просвѣтеното мнѣние на г. г. народнитѣ прѣдставители, които сж отъ ония мѣста, ще имаме и свѣдѣнията, които азъ ще донеса отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи, ще имаме прѣдъ себе си географическата карта и по общо съгласие ще направимъ нужното и ще се внесе въ Народното Събрание, за да може да се освѣтли всѣки единъ.

Б. Мирски: Г-да народни прѣдставители! Г-да Бойковъ и Буровъ говориха работи, които, помоему, трѣбваше да ги говорятъ въ комисията, дѣто всѣки народенъ прѣдставителъ има право да присѣдствува съ съвѣщателенъ гласъ, ако не е членъ. Тѣй като сега прѣдлежи да се произнесемъ, по принципъ приемаме ли законопроекта или не,

менѣ ми се струва, че комисаритѣ малко запомнуватъ това, което се говори въ Народното Събрание, защото тѣ не четатъ дневницитѣ, или разискванията, които сж станали, относително какъ да се измѣни даденъ членъ отъ единъ законопроектъ. Затова желателно е, всѣки, който иска да прави прѣдложение по нѣкой законопроектъ въ неговитѣ подробности, да не чака при второто четене, а като е посветенъ въ работата, да отиде въ надлежната комисиия и да освѣтлява тая комисиия. Така ще економисаме доста врѣме.

По бѣлѣжитѣ, направени отъ г. Такева, азъ има да направя сериозно възражение. Менѣ ми се струва, г-да народни прѣдставители, че Народното Събрание ще наруши у насъ единъ осветенъ вече редъ, да применува то села или градища. Азъ не съмъ противъ, щото Народното Събрание да узаконява ново едно название на едно село или градъ, но по никой начинъ да не става това узаконяване, докато надлежното село или градъ въ лицето на своя общински съвѣтъ — било по своя инициатива, било по инициативата на когото и да било, който желае по-скоро селата съ лоши имена да добиятъ добри имена, или селата, на които имената сж прѣведени, да се обърнатъ пакъ на официалния езикъ — и само тогава, когато се произнесе надлежниятъ общински съвѣтъ, тогава да се узакони названието на това или онова село. Има случаи, г-да народни прѣдставители, дѣто нѣкои села сж имали хубави названия, а безъ да сж ги питали, нѣкои заинтересовани лица сж имъ дали лоши названия, безъ да сж имали прѣдъ видъ, че тѣзи села прѣди 100 години сж имали свои хубави названия. Мога да ви цитирамъ едно село Гурково, което по-напрѣдъ се е наричало Попово, а послѣ се е назвало Гурково.

Е. Начевъ: Г-да народни прѣдставители! По подражание, може да се каже, на тия г-да, които направиха нѣкои бѣлѣжки и обърнаха вниманието на комисиията, която да опрѣдѣли извѣстни села, за да ги помѣсти тамъ, къдѣто иска самото население, ще направя и азъ сжщото. При приемане закона за териториалното разпрѣдѣление, ние приехме, щото извѣстни села или общини, като се вземе тѣхното мнѣние, тогава да се поставятъ въ тази или онази околия. А съ Брѣзничката околия това не се направи. Брѣзничката, Мѣщичката и Горно-Романската общини заявиха и изказаха изрично желание прѣдъ надлежната властъ, че желаятъ да бждатъ при София. Тѣ, слѣдъ като не бидоха удовлетворени, изпратиха депутация да моли Министерството и Народното Прѣдставителство да удовлетвори тѣхното желание, да ги постави въ София, прѣдъ видъ на това, че тѣ иматъ вземане-даване съ София. Затова азъ обръщамъ вниманието на почитаемата комисиия, щото, при разискването на този въпросъ, да има прѣдъ видъ това желание на Брѣзничката, Мѣщичката и Горно-Романската общини отъ бившата Брѣзничка околия и да ги прѣ-

мѣсти въ София, като има прѣдъ видъ, че тѣ нѣматъ никакво вземане-даване нито съ Радомиръ, нито съ Трънъ, а всичката имъ работа е съ София, още повече, че съ направата на желѣзницата тѣ сж свързани съ София. Това ще моля комисиията да има прѣдъ видъ.

П. Папанчевъ: Г-да народни прѣдставители! Настоящиятъ законопроектъ се внася за изпълнение чл. 20 отъ закона за административното дѣление на Държавата, който се прие въ миналата извънредна сесия. Менѣ ми се чини, г-да народни прѣдставители, че почитаемиотъ Министъръ на Вктрѣшнитѣ Работи по-скоро би трѣбвало да внесе единъ другъ законопроектъ: той би трѣбвало да внесе законопроектъ за поправлението на ония погрѣшки, на ония несъобразности и на ония прибързания, които станаха въ тоя законъ, именно въ закона за административното дѣление. Още повече азъ очаквахъ да се внесе такъвъ законопроектъ, защото г. г. министритѣ не еднократно въ своитѣ обиколки, а най-паче въ послѣднитѣ свои прѣдизборни обиколки, които направиха изъ България, на много мѣста сж говорили, че тѣ дѣйствително виждатъ сега, че законътъ за административното дѣление е законъ прибързанъ, е законъ неизученъ, законъ, който не даде никакви реални економии, а, напротивъ, подложи населението на всевъзможни загуби, които въ 10 и 20 пжти повече прѣвишаватъ ония економии, които на книга се добиха. Но, тѣй или иначе, не зная почитаемиотъ Министъръ на Вктрѣшнитѣ Работи е ли въ намѣрение да внесе такъвъ законопроектъ, или не; азъ бихъ желалъ да зная това.

Но, отъ друга страна, г-да прѣдставители, не мога да не констатирамъ тукъ прѣдъ васъ, че и настоящиятъ законопроектъ, който се внася — за разпрѣдѣление селата на закрититѣ околии и при съединяването имъ къмъ други незакрити, не хармонизира съ ония общания, които правиха пакъ сжщитѣ г. г. министри, когато обикаляха България прѣди допълнителнитѣ избори. Така напр., азъ зная, че г. Министъръ-Прѣдсѣдателътъ, който има похвалното намѣрение да обходи нашата страна въ навечерието на изборитѣ и да изучи нуждитѣ на населението, което е много добро нѣщо, като е изучвалъ тия нужди, въ двѣ отъ закрититѣ околии е заявилъ, че той се е убѣдилъ, какво закриването на респективнитѣ околии не е станало съобразно съ истинскитѣ интереси на населението. Слѣдователно, той е заявилъ, че при липсата на пжтица, при липсата на удобни съобщения, по-добрѣ ще бжде да се възстановятъ извѣстни околии, и че първата негова длъжностъ ще бжде да подѣйствува прѣдъ респективния министъръ, за да стане това възобновяване. Така, напр., моитѣ съобщения говорятъ за Брѣзово и Търново-Сейменъ; сжщитѣ съобщения говорятъ и за Каваклий. Сега щомъ се прѣдставлява такъвъ законопроектъ, азъ съмъ наклоненъ да вѣрвамъ, или че даванитѣ общания не

сж били искрени, или пъкъ че законопроектът, който се представява сега, не е вещь сериозна. Защото или едното не е истина, или другото. Може би този законопроект да е изработен по-напрѣдъ, прѣди г. г. министритѣ да направятъ своята прѣдизборна обиколка, за да изучатъ интереситѣ и нуждитѣ на населението на самото мѣсто. Щомъ е така, азъ мисля, че би било желателно да чуемъ отъ надлежното мѣсто, гледа ли се сериозно на тоя законопроектъ, или ще се има прѣдъ видъ да се изпълнятъ онѣзи обѣщания, които сж давани въ прѣдизборнитѣ обиколки. И ако дѣйствително се има желание да станатъ нѣкои възобновления било на окрѣзи, или на околии, менѣ ми се чини, че настоящиятъ законопроектъ се явява въ случая, ако не друго, то поне прѣждеврѣмененъ. Заради туй, ако не сега, то поне почитаемота комисия по Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, на която ще бѣде възложено проучването на тоя законопроектъ, да има прѣдъ видъ онова, което днесъ изказвамъ прѣдъ васъ, и да вземе мнѣнието на г. Министъръ-Прѣдсѣдателя, мнѣнието на г. Министра на Вътрѣшнитѣ Работи, както и мнѣнието на г. Министра на Външнитѣ Работи, който на 2 или 3 мѣста сѣщо е заявилъ, че длъжностъ ще бѣде на Правителството, слѣдъ като узнае нуждитѣ на населението на самото мѣсто, да прибѣрза съ възстановлението на извѣстни околии.

Ето какво искахъ да кажа.

Министъръ М. Сарафовъ: Г-нъ Папанчевъ иска да философствува, види се, а пъкъ то не би трѣбвало да става тукъ. (П. Папанчевъ: Ни най-малко!) Чл. 20 отъ закона ме задължава да внеса разпрѣдѣление на населенитѣ мѣста. Това изпълнявамъ.

Законътъ, който се гласува въ миналата извънредна сесия, е много добъръ, и азъ нѣмамъ намѣрение да го измѣнявамъ.

Това имавъ да заявя въ отговоръ на г. Папанчева.

Министъръ-Прѣдсѣдатель П. Каравеловъ: Струва ми се, че г. Папанчевъ невѣрни работи тукъ говори, и прѣдполагамъ, че той е билъ излъганъ. Нищо подобно не съмъ говорилъ въ Търново-Сейментъ, по проста причина че не съмъ нито билъ тамъ. Азъ не минахъ прѣзъ Търново-Сейментъ, а прѣзъ Карабунаръ. Онова, което зная за Търново-Сейментъ, зная го по-рано, и искрено се радвамъ, че е унищожена околията. Азъ минахъ прѣзъ Брѣзово, и радвамъ се, че това село се махна като градъ, защото по-долно нѣщо не може да бѣде. Сѣщо и Къзжлъ-Агачъ видѣхъ. Ако съмъ говорилъ нѣщо сериозно, то е било за пѣтищата. Въ това отношение съмъ съгласенъ, че иматъ право да се оплакватъ. И мога да ви кажа една истина, че балканджитѣ сж хора по-хитри отъ поленцитѣ, защото отъ 20 години сѣ правимъ пѣтища по балканскитѣ мѣста, а сме зарѣзали полскитѣ, на

които най-трѣбватъ пѣтища. И въ това отношение оплакването на Къзжлъ-Агачъ, Каваклий и Ямболъ е справедливо, и азъ искрено желаю да направимъ нѣщо за повдигането на тѣхнитѣ пѣтища. Ето това съмъ обѣщавалъ. Обаче, за никакво възстановяване на закрити околии не съмъ говорилъ. Повтарямъ, за пѣтищата иматъ право да се оплакватъ и съмъ съвършено съгласенъ съ васъ, но за центроветѣ на околитѣ съмъ съгласенъ съ това, което е станало, и не се разкайвамъ, а се радвамъ, че ги унищожихме.

Прѣдсѣдательтъ: Тѣй като никой другъ не иска думата, турямъ на гласуване прѣдложението, да се приеме законопроектътъ по принципъ и да се изпрати на надлежната комисия за разглеждане. Моля ония, които сж за това прѣдложение, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Събранието приемва.

Г-нъ секретарътъ ще прочете на първо четене втория законопроектъ за измѣнение чл. 9 на закона за пенситѣ и врѣменнитѣ помощи на свещеницитѣ.

Секретаръ Н. Кормановъ: (Чете.)

„Изложение на мотивитѣ

върху законопроекта за измѣнение на чл. 9 отъ закона за пенситѣ и врѣменнитѣ помощи на свещеницитѣ.

До издаването на закона за пенситѣ на чиновницитѣ по гражданското вѣдомство, първитѣ закони за пенсии на чиновницитѣ по разнитѣ вѣдомства възлагаха управлението на пенситѣ респективно на онова министерство, отъ вѣдомството на което бѣха чиновницитѣ, за които се отнасяше закона. По тѣй приетия редъ и законътъ за пенситѣ и врѣменнитѣ помощи на свещеницитѣ, отъ 16 декемврий 1889 г., възложи управлението на свещеническитѣ пенсии на повѣреното ми Министерство.

Съ влизането, обаче, въ сила на казания законъ за пенситѣ на чиновницитѣ отъ 28 януарий 1900 г., при Министерството на Финанситѣ се учреди специално управление на пенситѣ, на което по настоящемъ е възложено управлението на пенситѣ на всички чиновници отъ гражданското вѣдомство въ Княжеството, както и на ония на поборницитѣ и опълченцитѣ и на заслужилитѣ на Отецеството лица.

При смѣстването на това управление на пенситѣ и прѣдъ видъ възможността да се направи извѣстна економия по бюджета на повѣреното ми Министерство съ намалението на персонала при него, както и за постигането на желаното единство въ управлението на разнитѣ пенсии, намирамъ за пѣлесобразно да се прѣнесе управлението на свещеническитѣ пенсии отъ това Министерство въ управлението на пенситѣ при Финансовото Министерство.

За постигане на тази цел моля г. г. народните представители да втиратъ и приематъ въ текущата редовна сесия настоящия законопроектъ.

София, октомврий 1901 г.

Министъръ на Външнитѣ Работи и на Изповѣданията: Д-ръ С. Даневъ.

Законопроектъ

за изменение чл. 9 отъ закона за пенсиитѣ и врѣменнитѣ помощи на свещеницитѣ,

Членъ единственъ. Членъ 9 отъ закона за пенсиитѣ и врѣменнитѣ помощи на свещеницитѣ се изменява така: Прошенията за пенсии, придружени съ нужнитѣ доказателства, се подаватъ, чрезъ надлежнитѣ епархийски началства, до управлението на пенсиитѣ при Финансовото Министерство, което ги долага за разрѣшение на Министерски Свѣтъ.

Прѣсѣдательтъ: Има ли нѣкой да иска думата по тоя законопроектъ? (Никой не се обажда.) Тѣй като никой не иска думата, турямъ на гласуване прѣдложението, да се приеме тоя законопроектъ по принципъ и да се изпрати въ комисията по Министерството на Външнитѣ Работи за разглеждане. (М. Балабановъ: По Министерството на Финанситѣ!) Моля ония г. г. народни прѣдставители, които сж за това прѣдложение, да вдигнатъ рѣка. (Болшинство.) Събранието приема.

Съ това се изчерпва дневниятъ редъ. Нѣкой не иска ли думата? (Никой не се обажда.)

Прѣсѣдатель: И. Гешовъ.

Секретарь: Н. Кормановъ.

Началникъ на Стенографическото бюро: Т. Гълъбовъ.

Идущето засѣдание ще стане въ петъкъ. Първиятъ прѣдметъ ще бѣде подвеждане подъ клетва ония г. г. народни прѣдставители, които не се явиха въ миналото засѣдание.

Има ли нѣкой да иска думата по дневния редъ? (Никой не се обажда.) Ако има нѣкой отъ комисииитѣ да приготи нѣщо, то ще бѣде втори прѣдметъ отъ дневния редъ.

П. Станчевъ: Прѣди да се разотидемъ, г-да, считамъ за длъжностъ да покана всички приятели, членове въ разнитѣ комисии, прѣди да си отидатъ изъ Събранието, да се съберемъ за да се конституираме. (Гласове: Прието!)

Министъръ М. Сарафовъ: Г-да народни прѣдставители! Азъ мисля, че може за идущето засѣдание да се тури за дневенъ редъ разглеждането отговора на тронното слово. Г-да комисаритѣ сж тукъ, тѣ иматъ възможностъ днесъ и утрѣ да работятъ и въ петъкъ да се докладва, а послѣ да се тури на дневния редъ и докладътъ на провѣрочната комисия.

Прѣсѣдательтъ: Вториятъ прѣдметъ отъ дневния редъ ще бѣде докладъ на комисииитѣ.

Сега ще моля г. г. членоветѣ на комисииитѣ да се събератъ, за да се конституиратъ. (Г. Шиваровъ: Списъцитѣ да се наредятъ! — А. Франгя: Нѣмаме списъцитѣ!) Списъцитѣ сж готови.

Засѣданието се вдига.

(Вдигнато въ 3 ч. и 30 м. послѣ пладнѣ.)

Подпрѣсѣдатели: { В. Кжичовъ.
А. Краевъ.